

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/187/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113221046
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8113221046.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Q. H., R.. XX.X.XXXX, D. N., Š. XX, p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a prísl. takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline, sp. zn. RK-PC-782/13-LP zo dňa 15.4.2013.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 135,76 eur na účet advokátky JUDr. Zdenky Vokálovej, so sídlom v Prešove, Hlavná 61.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 16.7.2013 domáhal zrušenia rozhodcovského súdu citovaného vo výroku tohto rozhodnutia a to z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Tá bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve, miesto rozhodcovského konania jednostranne stanovil dodávateľ, ktorý ho nepoučil o dôsledkoch rozhodcovského konania. V prípade vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom, spotrebiteľ sa mu musí podrobiť, aj keď má vážne pochybnosti o jeho nestrannosti a objektívnosti. Rozhodcovskú doložku považoval žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca nemal na výber, iba prijať zmluvné podmienky vrátane rozhodcovskej doložky. Jej nekalosť vyplýva aj z veľkej vzdialenosti rozhodcovského súdu. Rozhodca navyše ignoroval predpisy určené na ochranu práv spotrebiteľov, ktoré však žalobca nekonkretizoval.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Zdôraznil, že účastníci slobodne uzavreli písomnú rozhodcovskú zmluvu, ktorú podpísali a ktorá nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy ako to vyplýva z bodu 2. Navyše podľa bodu 7 dlžník mal právo odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej uzavretia bez vplyvu na trvanie úverovej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 MCdo 14/11 zo dňa 22.11.2012. Postup žalobcu v tomto prípade hodnotí ako zneužitie práva, spotrebiteľské postavenie neznamena zbavenie sa zodpovednosti za vlastné konanie a najmä nie povinnosti. Poukázal na bod 18 preambuly smernice Rady 2005/29 a na pojem priemerný spotrebiteľ, ktorý jej chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. Rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálne dojednanej zmluvy a preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Zdôraznil tiež písomnú formu rozhodcovského konania a to, že žalobca nikdy nenamietal miesto rozhodcovského súdu. V bode 3 bol poučený o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá je možnosťou riešenia sporu v rozhodcovskom konaní, ale aj v súdnom konaní.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, spisom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovského súdu v Žiline W.-N.-XXX/XX-Q., jeho rokovacím poriadkom, výsluchom svedkyne L. Č., úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 15.7.2011, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 15.7.2011 účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal najprv žalovaný ako dlžník dňa 13.7.2011 s vyplnením údajov v bode 5. Uvádza sa v ňom, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1500 Eur s mesačnou splátkou 80,37 Eur a s počtom splátok 42. V tejto časti formulára je uvedené predpokladané RPMN za úver 70,01%, v tej istej hodnote je uvedená aj ročná úroková sadzba a priemerné RPMN je vo výške 46,56%. Celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť, bola vyčíslená na sumu 3.375,54 Eur.

Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s tými istými údajmi ako v bode 5, ale s výnimkou RPMN, ktoré je pri úvere uvedené vo výške 69,54%. Veriteľ túto zmluvu podpísal dňa 15.7.2011.

Súd podotýka, že druhá časť zmluvy sa týka revolvingu, avšak k jej realizácii už nedošlo.

Bod 8 zmluvy obsahuje označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 Eur“.

V bode 8.2 sa uvádza: „Dlžník je oprávnený, nie je však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru po splatení prvých troch splátok za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom dlhodobou pracovnou neschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a trvajúca dlhšie ako tri týždne alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. Dlžník je povinný toto svoje právo veriteľovi doložiť kópiou lekárskeho potvrdenia, ktoré preukazuje dobu trvania jeho pracovnej neschopnosti alebo kópiou potvrdenia o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie alebo výpoveďou resp. dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, ktorý preukazuje skončenie pracovného pomeru, pričom odo dňa vyhotovenia ktoréhokoľvek z uvedených dokumentov do dňa ich doručenia veriteľovi nesmie uplynúť doba dlhšia ako dva mesiace“.

Podľa karty klienta je nepochybné, že žalovaný poukázal z úveru nie 1.500 eur, ale sumu 894,33 Eur, teda z úveru zrazil poplatok za možný odklad splátok v zmysle bodu 8.1 zmluvy vo výške 215,75 Eur. Žalovaný pritom zaplatil prvé tri splátky, poslednú 28.11.2011 v úhrnej výške 241,11 Eur.

Účastníci v ten istý deň ako úverovú zmluvu uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu na osobitnej listine, kde v bode 2 sa konštatuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3 rozhodcovskej zmluvy sa konštatuje, že veriteľ poučil dlžníka o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá predstavuje možnosť riešenia sporov vyplývajúcich z úverovej zmluvy aj v rozhodcovskom konaní, pričom spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, výber alternatívy spočíva na žalobcovi. V bode 5 je upravená právomoc Slovenského arbitrážneho súdu alebo Victorie rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici a v poslednom bode zmluvy je uvedené, že dlžník je oprávnený od zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia.

Žalovaný podal žalobu na Rozhodcovský súd Victoria legal arbiter s.r.o. dňa 26.3.2013. V žalobe sa uvádza, že k zosplatneniu úveru došlo listom, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 28.5.2012. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-782/13-LP zo dňa 15.4.2013 bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému (v rozhodcovskom konaní v postavení žalobcu) sumu 3134,43 Eur, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 3,275% ročne zo sumy 80,37 Eur od 17.9.2011 do 30.10.2011, zo sumy 80,37 Eur od 17.10.2011 do 27.11.2011, zo sumy 80,37 Eur od 17.2.2012 do zaplataenia, zo sumy 80,37 Eur od 17.3.2012 do zaplataenia, zo sumy 80,37 Eur od 17.4.2012 do

zaplatenia, zo sumy 80,37 Eur od 17.5.2012 do zaplatenia a zo sumy 2.812,95 eur od 14.6.2012 do zaplatenia a to až do dňa, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1500 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy bol žalobca zaviazaný platiť žalovanému iba úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3134,43 Eur. Tento rozsudok bol žalobcovi doručený 17.6.2013, rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.6.2013.

K okolnostiam uzavretia rozhodcovskej zmluvy bola vypočítaná ako svedkyňa Ľudmila Čechová, ktorá pracuje ako finančná agentka pre žalovanú spoločnosť. Uviedla, že so žalobcom uzatvorila v mene žalovaného celkovo 4 úverové zmluvy a prehlásila, že žalobcovi vysvetlila účel tejto rozhodcovskej zmluvy a zároveň ho upozornila na to, že nie je povinný ju uzatvoriť.

Za účelom posúdenia platnosti rozhodcovskej zmluvy bolo nevyhnutné vypočítať samotného žalobcu, avšak to sa súdu nepodarilo, nakoľko žalobca sa evidentne vyhýbal účasti na pojednávaní. Bez ospravedlnenia sa nedostavil na pojednávanie konané 30.4.2014, aj keď predvolanie mu bolo doručené ešte 4.4.2014, dňa 1.10.2014 (predvolanie doručené 8.7.2014), 26.1.2015 (predvolanie doručené 11.11.2014) a na ďalšie pojednávania dňa 11.2.2015, 10.4.2015, 9.9.2015 a 11.3.2016 už predvolanie nepreberal, platí však fikcia o doručení s poukazom na § 46 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Rozhodcovské konanie bolo upravené v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo

- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a).

Podľa § 41 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dvoch dôvodov. Pre neplatnú rozhodcovskú zmluvu a z dôvodu porušenia právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Vzhľadom na to, že žalobca sa nedostavil ani na jedno z mnohých pojednávaní súd nemal možnosť zrealizovať jeho výsluch, ktorý predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazných prostriedkov pre posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy za účelom jej posúdenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vychádzajúc z obsahu rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola vypracovaná na samostatnej listine predovšetkým body 2 a7, ale tiež z výpovede svedkyne Č. totiž vyplýva, že žalobca bol poučený o tom, že rozhodcovskú zmluvu nemusí podpísať a nie je podmienkou poskytnutia úveru. Za týchto okolností a za danej dôkaznej situácie sa preto javí, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná a preto nemôže predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Napriek tomuto záveru súd žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel, keďže mal za to, že rozhodcovským rozsudkom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Právny vzťah medzi účastníkmi je totiž potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 2.4.2010 do 10.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

V danom prípade z dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu (70,01%) a iná v akceptácii žalovaného (69,54%). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobca musel písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN

spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôsledkom čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014.

V zmluve však chýbajú aj ďalšie obligatórne náležitosti a to konečná splatnosť úveru, pretože nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

Všetky vyššie uvedené nedostatky spôsobujú následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru t.j. sumu 894,33 Eur. Keďže zaplatil mu 241,11 Eur, jeho dlh predstavuje 653,22 Eur. Rozhodcovský súd ho však zaviazal na zaplatenie sumy 3.134,43 Eur.

Súd zároveň poukazuje na to, že poplatok za možný odklad splátok, ktorý si žalovaný započítal do úveru vo výške 215,75 Eur, súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku tak ako to vyslovil aj v rozsudku č.k. 11C6/2014-62 zo dňa 11.4.2014.

Ďalšie pochybenie rozhodcovského rozsudku spočíva aj v priznaní zmluvnej pokuty. Tá totiž nebola upravená v úverovej zmluve, ale v obchodných podmienkach žalovaného, ktoré neboli podpísané účastníkmi v bode 14.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Aj pre dohodu o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma, inak je dohoda neplatná podľa § 40 ods. 1 OZ. Každá zmluva je pritom ukončená podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojím podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad jeho podpisom. V tomto konkrétnom prípade sa účastníci dohodli len na úverovej zmluve, ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy, konkrétne v úverových podmienkach, ktoré účastníkmi nie sú podpísané a to je pre prijatie záveru o písomnej dohode účastníkov ohľadom zmluvnej pokuty nepostačujúce. V tejto súvislosti možno, poukázať aj na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR I.US 3512/11 zo dňa 11.1.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktoré spotrebiteľ pripája svoj podpis).

Z vyššie uvedených dôvodov súd teda žalobe vyhovel s poukazom na § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z.

Úspešnému žalobcovi bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná aj náhrada trov konania podľa ich vyčíslenia v žalobe, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia, vzhľadom na to, že žalobcu pôvodne zastupoval advokát. Priznané boli trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby, pričom tarifná odmena za 1 úkon podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. činí 60,07 Eur a k tomu bol pripočítaný aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 7,81 Eur .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.